

Drift. Jeg vil derfor, saa varmt jeg for-
maar, anbefale Sagen til den højtærede
Regering, det bliver vel nærmest den højt-
ærede Indenrigsminister, som jeg skal hen-
vende mig til, hvis der skal gives Støtte i
Form af Jærnbaneanlæg; men hvad enten
det nu er den ene eller den anden af de
højtærede Ministre, vil jeg meget varmt
anbefale, at man ser velvillig paa dette
store Spørgsmaal, naar det sikkert om
nogle faa Dage kommer frem til nærmere
Eftersyn fra Regeringen.

Den anden Sag, jeg gerne vil omtale,
er Færgeforholdene over Vilsund. Jeg er
ganske sikker paa, at jeg der har med den
højtærede Indenrigsminister at gøre. Jeg
har tidligere rørt ved denne Sag, uden at
jeg hidtil, saa vidt jeg kan se, har foran-
lediget noget faktisk Resultat. Til ærede
Medlemmers geografiske Belæring maa det
maaske være mig tilladt at sige, at Vilsund
er et af de to Sundsteder, der forbinde
Morsø med Ty, det nordligste. Der er
derovre en ret betydelig Frekvens som
Følge af, at en stor Del af Morsø har
lettere, i alt Fald kortere, til Tisted end
til deres egen Købstad, Nykøbing, og de
ville derfor gerne over Vilsund til Tisted.
Men Færgeforholdene ere i den Grad an-
tikverede, at jeg er sikker paa, at de ikke
have været en Smule ringere for 2—300
Aar siden, end de ere den Dag i Dag.
Der findes der en forholdsvis lille,
fladbundet Pram med 4 Aarer og 1 Mand
ved hver Aare eller 2 Mand ved hver 2
Aarer. Ned i den triller man Vognen og
Hestene med, og Kusken, der er den, der
skal passe paa Hestene, maa staa paa
Kanten, og hvis Hesten rykker lidt frem
eller tilbage, udsættes han let for et ufrivilligt Bad, der kan være ret ubehageligt.
Mærkeligt er det for Resten, at der saa
sjældent sker Ulykker der ved dette over-
ordentlig primitive Færgeredskab. Nu har
man ventet, at der skulde komme bedre
Forhold, og jeg tror, at man har Grund
til at vente det, netop fordi Staten er ble-
ven den egentlige Indehaver, Ejer af Færge-
anlægget, for vistnok en 20 Aar siden, —
jeg skal ikke bestemt sige, om det er Staten
eller Postvæsenet, men det kommer vel
omtrent ud paa et. Sikker er det i alt
Fald, at Færgeprivilegiet blev i sin Tid
afløst, og Summen udrededes vistnok med
Halvdelen af Staten og Halvdelen af Amts-
kommunen, medens det samtidig blev paa-
lagt denne at besørge Overfarten i de føl-
gende 20 Aar, hvilket Tidsrum nu vistnok
enten er udløbet eller er nær ved at ud-
løbe.

Nu tales der om en Dampfærgeforbin-
delse, som skulde etableres paa den Maade,
at Staten skulde bygge de to Havne, hvortil
er beregnet ca. 72,000 Kr., og udrede Halv-
delen af Udgiften til Dampfærgerne med
20,000 Kr., medens man forlanger, at den
anden Halvdel skal udredes af Tisted Amt,
og, hvad der er mange Gange værre: man
forlanger, at Tisted Amt skal fremtidig
besørge Driften af Dampfærgerne med hvad
dertil hører, hvilket er kalkuleret til
12,600 Kr. Det er ganske indlysende, at
det Beløb vil ikke kunne fortjenes paa
Overfartsstedet, i alt Fald ikke paa anden
Maade, end at Fragtsatserne for Benyt-
telsen af Færgerne maatte sættes saa højt,
at man vilde komme ud i det absurde.
Tisted Amt anser sig ikke for forpligtet
til at overtage disse Byrder, og samtidig
bliver der, saa vidt jeg har forstaaet det,
sat Pris paa, at Sagen ordnes paa en an-
den Maade, nemlig ved i Stedet for en
Dampfærgeforbindelse at etablere en For-
bindelse ad en Pontonbro. Det er et gam-
melt Ønske, der har affødt nogle Over-
vejelser og Overslag, ifølge hvilke — efter
hvad der er meddelt mig — en Pontonbro
paa det paagældende Sted vil kunne byg-
ges for omtrent 180,000 Kr. eller omtrent
 $\frac{1}{3}$ mere, end hvad Anlægget af en Damp-
færgeforbindelse vil koste. Nu er jeg ikke
blind for, hvad maaske nogle af de lokale
Mænd ikke have haft Øje for, at det er
meget tvivlsomt, om en Pontonbro vil være
hensigtsmæssigt paa dette Sted, thi der er
en ret betydelig Vanddybde, og Tisted
Bredning, som ligger lige Syd for, kan
undertiden rejse en ret krap Sø. Jeg er
derfor ikke ganske sikker paa, at en Pon-
tonbro her vil være hensigtsmæssig, med-
mindre man anvendte saa store Pontoner,
at Anlægget vilde blive ret kostbart. Heller
ikke er jeg ganske sikker paa, om ikke
Isgang, i alt Fald under nogle Forhold,
vilde blive generende for en Pontonbro
over Vilsund, men i alt Fald er det den
Løsning, som Egnen ellers i alle Maader
vil være bedst tjent med, og jeg tror, at
naar behørigt Hensyn tages til den store
Udgift ved Driften af en Dampfærge og
den forholdsvis ringe Udgift ved en Pon-
tonbro — der behøves, som bekendt, kun
det fornødne Personale til at lukke Broen
op for Skibsfarten — maa man erkende,
at der ikke vil være synderligt Tab ved at
efterkomme Befolkningens Ønske om en
Pontonbro, vel at mærke, saafremt det ved
nærmere teknisk Undersøgelse viser sig, at
det overhovedet er tilraadeligt at anlægge
en saadan over Vilsund. Jeg har to Gange